

imellem disse 6 Officerer og alle de Andre, der kunde være Tale om, og jeg mener saaledes, at der kunde være meget god Grund for den høitærede Krigsminister, da jeg antager, at han selv vil indrømme, at det var meget ønskeligt, om disse 6 Officerer kunde faae Premierlieutenantssgage, til at gjøre Forslaget til sit. Dersom han vilde det, saa vil den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), saavidt jeg har forstaaet ham, ogsaa understøtte det, og saa tør vi vel gjøre os Haab om, at det i det Hele vil gaae igjennem.

Tscherning: Ganske vist skal jeg, dersom den ærede Krigsminister gjør det til sit, stemme for det. Det, som iøvrigt bragte mig til at begjære Ordet, var en, som jeg troer, stor Misforstaaelse, hvori den sidste ærede Taler gjorde sig skyldig; han sagde nemlig, at en Grund, hvorfor disse Mænd skulde have Adkomst til at faae en extraordinair Gage, var den, at de have taget en vanskeligere Examen. Dersom han fremkom med et Forslag, som gik ud paa, at enhver Officer, der udgaaer fra Højskolen og har afsluget den der foreskrevne Examen, skulde nyde Premierlieutenantss Gage, saa kunde et saadant Forslag maastee være rigtigt og begrundet, men her at ville bringe til Anvendelse en Sammenligning mellem de forskellige Adkomster, de have, for at skaffe de Vedkommende en særlig Fordeel, som ikke faaer en almindelig Charakter, deri troer jeg, at den ærede Rigsdagsmand har Uret, og jeg troer ikke, at han derpaa kan støtte sit Billighedsstrav, ligesaa lidt som jeg troer, at den anden Grund, han anførte, nemlig Forbeholdet, giver dem noget væsentligt Billighedsstrav. Det forekommer mig, at det, hvori Forskjellen ligger mellem disse og alle de Andre, om hvilke der kan være Tale, er, at de ere blevne hindrede i at fortsætte deres Studier og at skaffe sig i den ellers betimelige og gunstige Tid de Adkomster, som de nu ikke kunne have faaet til rette Tid, for at udføre den kgl. Tjeneste. Deri troer jeg virkelig ligger Forskjellen; dette vil neppe kunne oplyses om Mange af de Andre. Dette er det Gæste, vi have at holde os til, og det er ogsaa det Gæste, hvorpaa jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand kan støtte den

Forskel, han vil gjøre mellem disse og de andre Officerer. Hvorledes Forslaget kan stille sig næste Aar, og hvorledes vi da kunne komme til at behandle det, det kunne vi ikke gaae ind paa i dette Dieblif, men jeg gjentager, hvad jeg begyndte med, at, dersom Krigsministeren skulde gjøre Forslaget til sit, saa stemmer jeg for det, og, i modsat Fald, hvis det ikke bliver taget tilbage, saa stemmer jeg mod det, hvorugjerne jeg end gjør det.

Krigsministeren: Til hvad de to sidste ærede Talere have sagt, skal jeg blot føie den Bemærkning, at det staaer ikke i Krigsministerens Magt eenstvedt at gjøre Forslag til en forhøiet eller extraordinair Bagering for Officererne; dertil skal han først, efterat have corresponderet med Finantsministeren, have kongelig Autorisation; Krigsministeren kan altsaa aldeles ikke paatage sig nogen som helst Forpligtelse i saa Henseende. Naar den næstføregaaende Taler har meent, at de Officerer, der udgaae fra Højskolen, skulde have særlig Rettighed til hurtigere Avancement eller højere Bagering end de, der avancere til Officerer ad andre Veie, saa maa jeg deri være aldeles uenig med ham. Det er en Fundamentallov i Militæretaten, at, fra det Dieblif en Mand er udnævnt til Officer, har han den samme Berettigelse, ad hvilken Vei han end er avanceret, hvad enten han er udgaaet fra et militært Institut eller han er avanceret fra Geledet. Enhver kan have sin Anskuelse om, hvilken af de to Veie der er den meest honorabelt; i mine Dine er det meget honorabelt at have tjent sig op fra neden af og igjennem alle Grader. Jeg har vel ikke selv gjort den Carriere, men jeg skulde have været stolt deraf, hvis jeg havde gjort den. Fremdeles er det en Fundamentallov i Militæretaten, at hvert Vaaben har sit Avancement for sig, uanset, at det i det Eine falder fordeelsagtigere ud end i det Andet, og Grunden, hvorfor adskillige Officerer have faaet tillagt Charakter, uagtet der ikke var Nummere vacante for dem, har netop været den, at, da Officererne satte saamegen Priis paa denne Charakter, har Regjeringen troet, Noget at udvægne Ulighederne i Avancementet ved at give Charakter til Officerer af det Vaaben, der har det mindst